

CINEMA

 SZÍNHÁZ ÉS MOZI

5 Lei

SZINHÁZ

Felelős szerkesztő: Gokler Gyula — Lapkiadók és tulajdonosok: Csendes Testvérek

SZINHÁZI MŰSOR:

Vasárnap, június 15
d. u. 3 órákor:

Trilby

d. u. 6 órákor:

Gyere be rózsám

este 9 órákor:

Gyere be rózsám

Hétfő, június 16
délután 3 órákor:

Ördög

délután 6 órákor:

Pillangó főhadnagy

este 9 órákor:

Pillangó főhadnagy

Kedd, június 17

este 9 órákor:

Pillangó főhadnagy

Szerda, június 18

este 9 órákor:

Csárdáskirálynő

Csütörtök, június 19

este 9 órákor:

A rózsalány

Péntek, június 20

este 9 órákor:

A rózsalány

A bukaresti Nemzeti Színház

a jövő esztendei színházi évadban magyar darabokat akar színre hozni — ezt mondotta legutóbb — Valjean, az összes romániai színházak vezérigazgatója, a pesti Színházi Élet tudósítójának. A vezérigazgató értékes nyilatkozata kapcsán még a következőket hangoztatta:

— A magyar színműirodalom egy nagyon értékes, pszichológiai sullyal bíró, világnézeteket felölelő, minden naczionalizmus felett álló irodalom. Nagy fontosságot tulajdonítok annak a hírnek, hogy a magyar színpad magáévá tesz egy román darabot. Ezt a gondolatot nemcsak okosnak tartom, mivel gyakorlati tételre viszünk egy olyan eszmét, amelyről eddig csak beszéltünk; ez az eszme pedig: a két nép között való kulturközeledés. Bizonyos vagyok, hogy ez a legjobb út a kölcsönös megértés felé. Ebben az értelemben kértem Kádár Imrét, hogy bocsásson rendelkezésemre néhány olyan, magyarból fordított darabot, amelyet a Román Nemzeti Színház előadhatna, még pedig a legközelebbi színházi szezon folyamán. Nemrég ádtuk elő Molnár Ferencz Farsangját roppant nagy siker mellett. Meg vagyok győződve, hogy a jövő színházi évad bővelkedni fog magyar darabok színrehozatalában.

— Bukaresten a magyar darabokat nemcsak kedvelik, azokat őszintén szeretik is. A mi közönségünk átérzi azokat. Itt vannak például Csehov, Turgenyev, Tolsztoj darabjai, melyeket egyáltalában nem szeret, legfeljebb becsüli őket. Az itt előadott magyar darabok szimpáthiát váltottak ki a román közönség köréből. Ez pedig erős bizonyíték amellett, hogy a két nép lelki állapota azonos, mely oda fog vezetni, hogy egy közös úton találkozzva, a nép szeretetében meg fogjuk találni azt a közös életet, amelyre a két népnek oly nagyon szüksége van.

**Salon „CHIC“ Gyárváros, Fő-utca 28
I. emelet.**

Női kalapkülönlegességek

Tulajdonosok: özv. Kerschek Gusztávné és Mérő Rezsőné.

A rózsalány.

A legközelebbi operettujdonság.

Kis francia falucskában kezdődik az operett cselekménye. Hátterben erdőkösorúval övezett hegyek, előtérben vendégfogadó terasza és egy sereg üde, fiatalt leány, akik a vendéglőben a kiszolgálást látják el. Közöttük van a vendéglősné is, aki fiatal és szép, nemkülönben a vendéglős is, aki öregedő és ostoba. A Rózsalány itt még nem szerepel, ő csak később jön, amikor is elmondják róla, hogy azért nevezik Rózsalánynak, mert állandóan rózsaszínű ruhákban jár, egyéként pedig a valódi neve Angeleas nagyvilági nő. Nagy izgatótságot okoz a környéken egy szatir garázdálkodása, aki a compiegnei erdőkben tanyáz. Ez a szatir egészen olyan, mint a többi földi ember, azzal a különbséggel, hogy kissé szokatlan módon udvarol a menyecskéknek. Ha asszonynép akad az útjába, rögtön a tárgyra tér és úgy felszarvazza a férjeket, mint a pinty . . . A helyszínen megjelennek a törvény emberei és a garázdálkodó szatir ellen a legszigorubb vizsgálatot indítják meg, de még azt sem tudják, ki az a merész szatir.

A bonyodalom ott kezdődik, amikor együtt van az egész illusztris társaság: a feleség, a reménytelen udvarló s az unokafivér kíséretében. A reménytelen udvarlót az asszony csak úgy akarja meghallgatni, ha bebizonyítja neki, hogy férje meg-

csalja. Megtudják azt is, hogy a férj itt járt, egy hölgyet keresett, állítólag magát a Rózsalányt. Az ügybe belekeveredik Corneille, a párisi régiségkereskedő, mert az igazi gyanúsított nagyon ügyesen Corneille urra terel minden gyanút. Őt nevezik ki szatirnak és így nem csoda, ha a bonyodalmak egész láncolata következik és a közönség pompásan mulat Corneille ur botrányos viselkedése miatt. S közben a segédje megszökteti a leányát, őt pedig hideg zuhany alá állítja a felesége.

A darabnak végül is erkölcsös befejezése lesz. Újból összetalálkozik az egész társaság, a Rózsalánytól a rendőrbiztosig mindenki. Egyszerre megoldódik a bonyodalom: a feleség mindent megtud. Corneille-né meg akarja csalni az urát, Corneille azonban nemesen megbocsát: a fáradhatatlan udvarló pedig a Rózsalánynál talál vigasztalást.

Ezt a pajkos szövegű operettet mutatja be legközelebb a temesvári színház. A darab szerzői: Louis Verneuil, a szövegíró és Louis Caryl, a zeneszerző. A muzsika tele van csupa invenczióval, nagszerű, pattogó ritmusu melódiákkal, finom és pompás táncszámokkal. A fordítás munkáját Z á g o n István végezte, aki prózában és versekben egyaránt teljesen egyenrangú osztályosa a sikernek.

Regina dansului. — Csárdáskirályné.

Opereta în 3 acte, de Jenbach și Stein Muzica de E. Kálmán. — Operett három felvonásban. Írták: Jenbach és Stein. Zenéjét szerzte: Kálmán Imre. Fordította: Gábor Andor.

Ducele Lippert-Weylersheim
Lipót Mária herceg . . . Szabadkay M.
Soția lui Anhilta, a felesége Hajnal I.
Copilul lor Edvin, a fiuk . . . Horváth
Verisoara Stázi komtesz,
unokahuguk . . . Somogyi R.
Contele Kancsianu Bonifác
gróf . . . Rátkai M.

Vereczki Szilvia . . . Zöldhelyi A.
Rohnsdorff . . . Mészáros B.
Kerekes Ferkó . . . Kassay K.
Mac Grave . . . Lisztai
Chelner Miska, főpinczér . . . Szalay Zs.
Grom . . . Erős J.
Lacai — Inas . . . Csanádi

Színészélet a strandon . . .

Ahol Fekete Mihály lecsuszik.

A meleg idők bekövetkeztével megélénkült a temesvári strand is. Ehhez az élénkséghez nem csekély mértékben járulnak hozzá a nyári szinkör tagjai, amennyiben Fekete Miska színigazgatóval az élükön, élénken frekventálják a Begaparti strandot. — Délutánról-délutánra ott látjuk az igazgatón kívül a férfitagok legnagyobb részét, míg a hölgyek egyelőre (mondjam-e »sajnos«, vagy ne mondjam?) úgy lát-szik még idegenkednek a szabadban való fürdéstől. — De azért nem kell félnünk, mert hiszen jól emlékszünk még a tavalyi és tavalyelőtti strandra, amikor a színház hölgytagjai naponta megjelentek, a körülöttük lévő tisztelők koszorúja által már messziről felismerhetővé téve. — Ki ne emlékeznék Kolbay Ildiko, Pór Lili, Grozavescu Traján és másokra, akik még ma is szívesen gondolnak vissza a temesvári strandon töltött szép időkre.

De ha színházunk hölgyei még nem is jöttek ki, annál nagyobb evezést (Gerüder) csinálnak a férfitagok. — Rátka i, aki a melegnek szintén nem tud másképpen, mint fürdődresszben ellenállani, ugyancsak szorgalmas látogatója a strandnak. — O és Fekete Miska igazgató képezik a központját a színészek és csodálóik táborának. — Tizenöt-huszan mennek ki csónakon a szabadba, hogy azután vihánczolvá, nevetve, hanczurozva érkezzenek vissza. — Ha az ember nem látná, hogy felnőttek, azt kellene hinnie, hogy gyerekek viszik végbe a nagy lármát.

De különben Fekete a fürdőzést erélyes sóványító kurára is felhasználja. — A csuszdán ugyanis, ha ő ott van, más ember nem kerül sorra, mert folyton csuszik, mondják is a rosszmájúak, azért teszi, hogy ha valaki azt mondja róla, hogy le van csuszva, ezt a fürdőcsuszdára érthesse. — A csuszást különben mindig hason végzi, néha úgy, hogy ketten-hárman is ráülnek a . . . a . . . , na mondjuk a hátára és így együtt csuszniak be a vízbe. Miska barátunk azt hiszi, hogy így fogja szépen kifejlett, deli poczakját fogyasztani; és a minap már boldogan mesélte, hogy oly nagy hőt fejtett ki a csuszása, mikor néhányan rajta ültek, hogy feltétlenül leolvadt a hasán egy csomó zsír.

Nem utolsó dolog Csányi Matyi fürdőzése sem. Színházunk derék karmestere ugyanis idiószinkráziát érez a víz iránt és így kijön és órákig nézi a játszókat addig, míg az alattomos társaság hátulról orvul meg nem ragadja és be nem taszítja a vízbe. Matyi kétségbeesetten védekezik és kiabál, hogy »hiszen csak tegnapelőtt fürödtem, mit ákartok ma megint«, de a szívtelenek irgalom nélkül bedobják az ellenséges elembe, ahonnan nagy prüszkölve és fujva emeli ki daliás, délczeg, fürdőtrikóban direkt mutogatni való természetét.

Mit mondjunk még a többiek-ről, Ladányi naponta künn van, ha esik, ha szép idő van, én azt

Kölzer

Timișoara, I., Löffler-pal.

Állandó nagy választék
legfinomabb

női konfekciókban

hiszem, ha akadna partnere, még télen is kimenne a strandra, ha másért nem, hát azért, hogy az emberek mondják: »Na hát mit szóltok hozzá, Ladányi megint künn volt a strandon« és ez tesz ki Ladányi mesternek. Mészáros Béla és Vénusz Árpád szintén szorgalmasan látogatják a strandot, de nem annyira a fürdőzés kedvéért, mint inkább a gyengébb nem egy-egy igényéért mennek ki. Mészáros Béla most különben is egy kissé kontroll alatt áll, mert bájos fiatal felesége Aradról ideérkezett és így mégis kissé korlátozva van szabadsága. Még fokozottabb mértékben áll ez színházunk ujon-

nan felfedezett szimpatikus bonvivánjára, Horváth Laczira, akire a felesége úgy vigyáz, mint a szemfényűre, ő tudja miért. Horváth Lacziról el lehet mondani, hogy a legtisztességesebb viselkedésű ember a strandon, hogy az volna-e akkor is, ha esetleg Isten ne adj, szalma volna, azt kétségbe kell vonnom.

Na de elég lesz már a pletykából, legközelebb, ha konkrétabb eseteket tudok, azokat is elolvashatják majd az érdeklődők, csak még azt ígérem meg, hogy jövőre a szebb, de állítólag gyengébb nemről fogok többet mesélni.

Jónás.

A kórista.

Bocsánatot kérek már előre is, mert nem primadonnákról fogok itt beszélni, nem olyan színészekről és színésznőkről, akik drága toalettékbe öltözködnek, az olvasót ebben a cikkben nem fogja sem a francia parfüm, sem az autóbenzin illata csiklandozni: a kóristákról van szó, a szegény, favágómunkát végző karszemélyzetről, amelyről nem igen szoktak beszélni. Hát ez a karszemélyzet, valljuk be, sohasem dűszkálodott tulságosan földi javakban. A direktorok arról panaszkodnak, hogy nem lehet jó kóristákat és kóristanőket kapni és mi el is hisszük nekik ezt, hiszen azt csodáljuk, hogy vannak egyáltalán még emberek, akik erre a pályára mennek, lám, bár a színpad csillogása és varázsa megmagyarázza, hogy mi-

ért mennek sokan a kóristaság szomorú nélkülözésébe. Nagy az a káprázat, amely odaviszi ezeket az embereket, néha évekig is eltart, tűrnek, fáznak és éheznek a színpadi szereplés illúziójáért, no meg azért, mert arról ábrándoznak, hogy valamikor szerepet is fognak kapni. Aztán később szétfoszlik az illúzió, a szerepről meg örökre le kell mondani, eltűnik minden varázs, s megmarad — a nyomor, az elhibázott élet. Szegény kóristák, rólatok nem szoktak írni a színházi lapok, ti nem vagytok érdekes emberek, nem ragyogtok, nem vagytok aranyosak és kedvesek, igénytelen, élni akaró emberek vagytok, kikben egy művész lelke ég és hamvad el anélkül, hogy valaha is megmutatkozhatna.

SZLOMANEK

NŐI DIVATÁRUHÁZA
ANDRASSY-UT 16

Állandó újdonságok tavaszi divatkülönlegességekben!
Pontos kiszolgálás!

Mit hallottam egy páholyban.

Irta: Lakatos László.

Férj (páholyban a feleségéhez): Légy szives, hallgass! Én egy különcz vagyok. Én nem azért jövök a színházba, hogy a te hangodat halljam, hanem, hogy a nagy művésznőt. A tiedet otthon is hallom.

Feleség (megsértődik).

A nagy művésznő (tovább mondja Lady Macbeth szerepét).

Férj (boldog).

Feleség (ezt nem tűrheti): Nem értlek téged!

Férj: Már megint!

Feleség: Miért hallgassak? Egyáltalán mire vagy kíváncsi? Mondd kérlek, mi történhetik még ebben a darabban?

A skót király (e pillanatban meghal a színpadon).

Férj (irigylő a skót királyt).

Feleség: Na látod. Hát volt erre szükséged? Halál, halál és megint halál? És kik halnak meg? Csupa idegen ember. Nem mondom, még ha a legjobb barátnőm volna. De így? Az ember igazán nem is tud szívből nevetni azon, ha valaki meghal. (Belezörög a Gerbeaud-dobozba).

Férj: Ne tömd magad czukorral. Lármát csinálsz vele és hizol tőle.

Feleség: Ja fiam, ha te azt hiszed, hogy én soványító kurának fogom fel Moliéret.

Férj (kétségbeesik): Moliéret!?

Feleség: Bánom is én, hát Madáchot, aki ezt a Macbethet írta. Nekem az irodalom szent és ha te azt akarod, hogy én lefogyjak? Remélem az idén nyáron csak elküldesz Lahmannhoz. Farkasné is...

Férj: Farkasné egy liba!

A skót király egész udvara (utánahal a mártir fejedelemnek).

Feleség: És különben is, te azt ígérted, hogy elviszel engem a Cziklushoz.

Férj: Na és!?

Feleség: Na és ahelyett elvittél engem ebbe a Macbethbe. Pedig tudhatod, hogy a Cziklus az jobb darab. Most mindenki oda jár. De persze te ki nem állhatod Poirét-t!

Férj: Poirét! Mi köze Poirétnek a Shakespeare-cziklushoz?

Vino dragă. — Gyere be rózsám.

Piesa cu muzica în 3 acte, de Wilned și M. Grandjean. Zenés vígjáték 3 felvonásban. Írták: Wilned és M. Grandjean. A zenét szerezték: Cabaroche, Fred Pearly, A. Valsien és René Mercier. Magyarra fordította: Zágon István.

Madame Tapin Lengyel I.
Zouzou Somogyi R.
Virgonie F. Sugár T.
Mme Gribaux Lisztainé
Laure Erdélyiné

Augustine Erős J.
Vignac Pierre Deésy J.
Tapin Eugen Rátkai M.
Ribayrol Ulysses Kassai K.

Mannequinek, elárúsító lányok. Szín: Mme Tapin divatszalonja Párisban.

Sürgőnycim: „TRICOTAGE“ **UNGÁR ÁRMIN** Városi és megyei
TELEFON 969.
rövid-, szövött- és norinbergi áru nagykereskedés
TIMIȘOARA, Cetate, Strada Primariei 14.

Feleség: Ja fiam, ha te azt se tudod, hogy mi az a Poirer! Ha te egy végkép műveletlen ember vagy.

Banquo szelleme (megjelenik).

Feleség: Óriási! Hiszen ezt már láttam két év előtt a Renaissanceban, a Morfiumban, Biztosan onnan lopták. Ez a színház hogy nem szégyenli magát. Különben (vállat von) was mir Tűzek lieber ist.

Férj (az órára néz): Mondd, angyalom, meddig parancsolsz még ostobáskodni?

Feleség: Én ostobáskodom!? Nekem mered mondani, hogy hallgassak. Mondd inkább a szerzőnek...

Férj: A szerzőnek! Te örült, hiszen...

Feleség: Igaz is! Szellemek a színpadon. Micsoda ostobaság! Hiszen ma már minden elemi iskolás gyerek tudja, hogy nincsenek szellemek! Vagy te talán hiszel a szellemekben! És micsoda szellem! Eddig nem mondott egy börtözcicet sem. (Követelőzőn.) Nálam egy szellem az legyen szellemes! (Pici szünet.) És ha meggondolom, hogy ezt a darabot Amerikában is fogják játszani, hogy ezt az unalmas rémdrámát lefordítják angolra.

Férj: Macbethet angolra!?

Feleség (nem hagyja magát): Le fogják fordítani! Én mondom neked! Miért ne fordítanák le? Mert a darab rossz? Hidd el, nem tehetség kell ide, hanem protekció.

Férj: Shakespearenek protekció!

Feleség Ki fogják vinni

Amerikába. És pénzt fog keresni. Egy ilyen agylágyultsággal! Egy ilyen... Tudod mit Sándor, nem akarok neked hizelegni, de te is tudnál írni ilyen számárságot. Igen. Még te is. Mondd! És tulajdonképpen miért nem irsz te is egy ciklust. Mennyi pénzt keresnénk! Szent Isten, hogy élhetnénk!

A három boszorkány (megjelenik a színpadon).

A negyedik (folytatja a páholyban).

Szabadkai valamikor kezdőszínezés korában az egyik újság kritikusa kegyetlenül ledorongolta. Olyan kegyetlenül, hogy a kritika megjelenése után szegény Szabadkai napokig elkeseredve bujdosott a lakásán és ügyszólván csak éjszaka mert az utcára menni. Egyik ilyen éjszakán Szabadkai egy mellékutczában bábész csoportra bukkan, emberekre, akik összeverődve néznek fel egy ablakra.

— Mit néznek? — kérdezte Szabadkai.

— Azt a szegény kis macskát. — felelte az egyik néző.

Szabadkai is odanézett és egy szegény kis macskát látott egy keskeny ablakpárkányon ülni, egy kis macskát, amely kétségbeesve nyivákkolt a magas párkányon. Valahogyan kizárták és most ott reszketett a magasságban.

Az emberek sajnálkozva nézték.

— Létrát kellene hozni — mondta az egyik — és le kellene hozni.

— Meg kell dobálni kavicssal az ablakot, talán felébrednek odabent és kinytíják — vélte a másik.

— Dehogyan is — felelte a keseredett szívű Szabadkai. — Egyszerűbb módja is van annak: egy színházi kritikust kell idehívni, az majd — lerántja.

*

ÜRMÉNYI FÜLÖP & CO. Bőrgyár
TIMISOARA

Csak nagybani eladás

Telefon: 13.12

Mondja csak kedves

Székely Vilike, mi van Vénusz Árpáddal, hogy nem lépett fel a héten?

— A szimpatikus bonvivánnak néhány heti komoly pihenésre van szüksége. Hangja nem bírja a túleröltető munkát és orvosi tanácsra szabadságot kért és kapott az igazgatótól, aki méltányolta ennek a széphangu művésznak betegségét és lehetővé tette, hogy Vénusz rövidesen ismét frissen csengő hanggal, művészetének teljes ragyogásával térhessen vissza a színpadra. Addig is Horváth László helyettesíti, aki például a Mágna Miska Baracs szerepet oly finoman és kedvesen játszotta meg, hogy a vendégszerelő híres művész, Rátkai is a legmelegebben meggratulálta.

— Aprópó Rátkai! Nagy sikere volt Marczinak?

— Micsoda felesleges kérdés ez! A Gyere be rózsám bemutatóján szerény becslésem szerint legalább ezer ember tapsolt Rátkainak, aki a legpazarabb alakítást nyújtotta. Csupa ötlet, csupa szív, csupa komikum volt minden szava, minden mozdulata.

— Ugyan mennyi gázsit kapott egy estére?

— Ez házi ügy, de annyit elárulhatok, hogy egy magasállású, jó fizetésű urnak havi fizetése kitelnék Rátkai egy esti vendégdíjából.

De meg is érdemli, mert ő ma a legnagyobb magyar operettkomikus.

— Mi igaz abból, hogy Fedák Sári is lejön vendégszerezelné?

— Valami kis igaz lehet benne, mert az igazgató érdeklődött, vajjon a híres Zsazsa hajlandó volna-e három estére lejönni és ha igen — mennyiért. Azt hiszem, ha Fedák az Antóniában fellépne, az egész sörgyár kerthelyisége és udvara kicsinek bizonyulna. Egyébként, ha a dologból lesz valami, diszkréció mellett megsugom majd maguknak. A drága Zsazsa egyelőre még azzal a tervvel foglalkozik, hogy, ha Pesten lejátszotta az Antóniát, autótúrara megy Spanyolországba, onnan pedig egyenesen Amerikába. Kábelt kapott, amely igen szigorú hangon rimáncodik, hogy augusztusban induljon el, mert szeptember 14-én már játszania kell. Fedák egyébként nem is akar amerikai utjáról lemondani, pedig a pesti Unió-igazgatósága pontosan ugyanannyi dollárt ígért neki, ha marad, mint amennyit kint kap. Mindez természetesen nem akadályozná meg a nagy primadonnát abban, hogy rövid vendégjátékra leránduljon a nyáron hozzánk, ha kedve és a viszonyok megengednék.

— Jó viccz nincs raktáron?

— Sajnálom, nem érek rá. Itt látom épen Lengyel Irént, akinek egy verset kell átadni, amit valamelyik lelkes rajongója zengett a szőp Irén hódolatára. *Icza te.*

Diavolul. — Az ördög.

Comedie în 3 acte de F. MOLNAR. — Vigjáték 3 felvonásban. Irta: MOLNÁR F.

Ladislau — László Kassai
Joan János Horváth
Diavolul — Az ördög Sipos
Andrei — András Szalay

Jolán Fekete J.
Elza Széplaky
Radványi Kiss D.
O fata — Egy leány Kovács M.

Temesvári Első Takarékpénztár

Alapítattott 1845. ○○○ Alapítőke 12.000.000 Lei.
Tartalékok: 5.5 millió. ○○○ Betétek: 62.2 millió.
Telephon 19. ○○○ Devizaosztály telephon 1203, 1208.

Végleges devizaautorizáció alapján lebonyolít deviza és valutaügyleteket. Csekkek, hite levelek, átutalások a világ minden piacára.

TRILBY.

Színmű 4 felvonásban, Georges du Maurier után írta: Paul M. Potter, fordította Fái J. Béla.

Trilby O'Ferral Fekete Irén
Talbot Wynne, másképp Taffy Mészáros
A. Mc. Alistér, másképp Sandy Deésy J.
William Bagot, másképp Billie Horváth L.
Rochemartel herceg, másképp
Zouzou Kemény J.
Theodora de Lafarce, másképp
Dodor Patay J.
Svengali Sipos Zs.
Geckó Tihanyi T.

Vinardné, házmesterné . . . Lisztayné
Antony Kiss D.
Lorimer Kemény J.
Rev. Thomas Bagot Kassay K.
Mrs. Bagot, Billie anyja . . . Hajnal I.
Kaw, szinigazgató Makróczy
Angéla Vizocsányi J.
Honorine Donáth M.
Philippe, inas Szalay Zs.
Diákok, festők, írók, színművészek.

Történt: Párisban, az 50-es években. Az első felvonás egy műteremben, a Quartir Latinben. a 2-ik felvonás egy hónappal utóbb ugyanott, a 3-ik felvonás 5 évvel később a Cirque de Bashibozuks foyerjében; a 4-ik felvonás 5 nappal utóbb a Hotel Bristolban

Fetița cu trandafiri. — A rózsalány.

Opereta în 3 acte, de Louis Verneuil, muzica de Louis Caryl. — Operett 3 felvonásban. Szövegét írta: Verneuil Louis, zenéjét szerezte: Louis Caryl.

Lucien Garidel Horváth
Philips Corneilles **Fekete M.**
Verdousier Szabadkai
Maurice D'Usac Deésy
Benevol Sipos
Crapotte Mészáros
Pochet Kassay
Marvejol ifj. Szalai
Un domn surd. — Süket ur . . . Kiss D.
Maitre d'Hotel Makróczy
Theodore Lebeq Tihanyi

Fotografur — Fényképész . Csanádi
Odette Lengyel J.
Raymonde Garidel Somogyi R.
Mme Corneilles Kiss Daniné
Pochet Erdélyiné
Desiree Bridoux Lisztainé
De Montavert grófnő Földes B.
Anette Erős J.
Juli Kovács M.
Vendégek, pinczerleányok, kiszolgáló személyzet.

Locotonentul fluturas. — Pillangó főhadnagy.

Opereta în 3 acte, de Martos și Harmath. Muzica de Komjáthy. — Operett 3 felv. Martos Ferencz scénáriumát alapján írta: Harmath Imre. Zenéjét szerezte: Komjáthy Károly.

Contele Rottenberg gróf,
tábornok Szabadkai
Colonel Morvay ezredes Kassai
Socia lui Anna, felesége Lengyel
Verisoara Katinka, Anna
cousinja Zöldhelyi
Contele Rottenberg Bandi
gróf Somogyi R.
Locotonent Radnothy
főhadnagy Deésy
Volontarul Csollán Manó
önkéntes Rátkai
Plutoner Kovács, őrmester Kis Dani

Sotia primarului Polgár-
mesterné Hajnal K.
Szamocza Julis Széplaky
Barbat excurzionist — Kirán-
duló férfi Lisztai
Patai
Rácz
Ofițeri — Tisztek Csanádi
Makróczy
Szalay
Tihanyi
Bucatareasa Mari szakácsné Erdélyiné
Servitoare Julcsa, mindenek Földes B.
Roza Erős J.

M.
M.

Minden jó háziasszony ügyel arra, hogy a közkedvelt

M. M.

kenyér és macaroni ki ne fogyjon a háztartásából.

Salon
de
Coifeure
pentru
Dame.

Ondulation
Champoing
Manicür
Cosmetic
Hajfestés

**Vopsit
cu Henne**

J. HUH, Timișoara

1., Strada Eugen de Savoya 12.

Ideges emberek

*idegeik lecsillapítására
csakis*

Diana sósórszeszt

használnak

Reggel felkelés után és este lefekvés előtt egy
Diana-lemosás rögtön érezteti kellemes hatá-
sát — mintha ujja születne az ember.

Kapható mindenütt :: Ügyeljünk a DIANA névre